

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع های مسکونی با هدف افزایش تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا بیدریغ مهر - عضو هیئت علمی گروه هنر و معماری و شهرسازی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

سمیرا عزتی - دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

میزان موفقیت یک فضای معماری به میزان استفاده از آن فضا و حضور انسان در آن بستگی دارد. در واقع معماری باید به جای افتراق و جدایی در پی افزایش تعاملات اجتماعی و همبستگی انسان ها باشد. اما آنچه امروزه اغلب با آن روبه رو هستیم کاهش روابط مشارکت اجتماعی ساکنان در این فضاهاست. این تحقیق با توجه به پایین بودن سطح تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی در صدد ارائه راه حل هایی برای این مشکل شده است. هدف از انجام این تحقیق پررنگ کردن تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی است. فرضیه تحقیق بر اساس این پرسشها مطرح شده است که: ۱- افزایش تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی به چه عواملی بستگی دارد؟ ۲- افزایش تعاملات اجتماعی سبب ارتقاء و بهبود شرایط زندگی در مجتمع های مسکونی گردیده است؟ در این پژوهش براساس روش تحقیق توصیفی - تحلیلی که نحوه ی جمع آوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای و میدانی است به بررسی عوامل موثر در افزایش تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی پرداخته شده است و در نهایت عواملی که موجب احیای روابط اجتماعی می شوند مورد توجه و بررسی قرار گرفته و راهکارهایی برای آن ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

مسکن، مجتمع مسکونی، فضاهای عمومی، همبستگی، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1612680>

